

✓ Шоҳбайт:

Кўнигула футур етмайин ғоз ойилмас, Садаф таф бутун бўлса, тавҳар соилемас.

Алишер НАВОЙИ

✓ Мерос

Абул-Қосим
Махмуд ибн Умар ибн Ахмад
АЗ-ЗАМАХШАРИЙ

НОЗИК ИБОРАЛАР

Бир тоифа одамлар борки, уларнинг тушаклари гафлат бешикларга ободон белганинчир. Уларнинг кўзларида бедорлик (ўйқусизлик) оз (кам) бўлади, бамислин қоплонлар сингалди.

Агар бирор қайгу-алам юз берганда ёки ташкили жойни эшитсане, дархол у ерга бор. Агар эшбатуру мемондорчаликка чакрилсане, унда узинг ўйлаб иш тут (ўзиге биласан).

Подошнинг энг яқин кишии яқинларининг ичидаги эне улудигар, хаф-хатар пайдаларнида уларга (хаф-хатарга) яқинроғидир.

Тозигининг энг яқин кишии яқин (чаққан киши) ундан ишқи-лувдан ютам кўп оғоз бўлмоғи лозим.

Агар сенга нисбатан ўз бирордагига бирор ҳийётан қиласа, унга яқинлашибонд ангинги тий. Унинг макру ҳийасидан ўзингни муҳофаза этишига ҳардат қиласа.

Боша мушкул шин ва ташинни тушсандан мунис бўйич, одамларга меҳр-муҳаббатироқ бўласиз, аммо давлату негматларга эршиганинцида багри-тошишка мойиз бўласиз.

Аввал қилиб келган хайрлиги эзгуларнинг кейин ҳам (яни доимо) эзгулик кўшаверинг, чуночни, күшиниң канто-тиаси кишии патлари катта патлари мафадкордир.

Физик фасод қизуличилар ва фожирлар кўпайса, Аллоҳ та-ло вободоради.

Аҳмоқ киши ҳикмат лазза-тини бўлмайди, бамислин ту-мов кишии гулнинг ҳиддин сез-мазанид.

Бирор мамлакат (ҳокими-ят) шарарининг орқага кетишига сабаб — вабо кўп бўлини, тузукларни тартиботларининг сусайинидан.

Халол-покиза кишии доимо хотирасин тинчликдадир. Би-ровга хўйнату ғёмонлик қилади-ни киши эса ҳалокатга гирифтордир.

Одамнинг сиртию ботини (чи) пўтури, саломати турунг бўлса, унинг зоҳари (ташакари-си) ҳам саҳиҳ ва салим бўлур.

Агар тилингнинг ортиқча сўзлашинг ҳуба олмасане, унда тизганинг жаҳонни шай-тонса тошириган бўлсан.

✓ Туйғу

Табассум... Баҳри дилингиз яйрайди бу сўзни эшити-ланда. Юзингизда шодлик балқииди кимдир сизга табас-сум билан бокса. Ундан маҳ-рум таниши-нотаниш инсонлар бир-бирларига зарда билан, кўрс-кўпол мумосабатларни кўрганингизда қалбинги оғригиди. Бундай муносабатларни кишининг тезда асабай-лашувига олиб келади.

Кайфияти йўқ одамнинг кўнглини кўтариши эса жуда яхши. ўзингиз газаблабини турганингизда бирор сизга оғригиди. Бундай муносабатларни кишининг тезда асабай-лашувига олиб келади:

ТАБАССУМ у ҳам савобдир

Кўрмагидин
етушгай осоиши.
Одамлар бир-биралини кеч-аралари очи, кўшуръ одам-лардан кутинглар", деб бе-корга марҳамат қимлаганлар. Ушбу ҳадиси шарифни ҳаз-рати Алишер Навоий "Арбаб-ин" да бундай ифода этади:

Эйки бир ишда
жоҳатинг бўлса,
Яхши юзлукдин иста-
бахшоиниш.
Токи баҳшоинишидин
аввалроқ,

маган одамга қандай ишониш мумкин? Барча ёмонликлардан воз кечган кишиларга Аллоҳ таоло оҳиратда жамо-лини вавда килди. Ахир, бу-тун борликини яратган Зот-нинг жамоилини кўришини ким хоҳламайди, дейизи?! Лекин биз эса ёмон феъл-ахлоқларимиз билан шугуланмас-дан, уларнинг сонини кўпайтириш билан оворомиз.

Барча имкониятлар ўз кўлмизида. Улардан оқилона фойдаланиш эса вижонномиз олдида турган энг буказ месъ-утийтидир. Чунончи:

...Бу ўткичини

дунёни дунда

Очиқ чехра, ширин

тил-ла,

Яхшиликка томон ҳар кас

Бирлашсалар пок

севги-ла.

Ишқ бор жойда

адоват йўқ,

Ғазаб йўқдир,

залолат йўқ.

Ишқ бор жойда

Адолат бор,

Ихлос ила Садоқат бор.

Ё Раб, Сендан

тилагим шу —

Хар қўнгилга комил

Ишқ бер.

Кибр, ҳасад билан эмас,

Самимий, хуш

табассум бер.

Июнот УБАЙДУЛЛАЕВА

✓ Назм

ДУЛ СҰЛДИ, ДЕБ ИИЕЛАР КИНИ ИЖК

КУЗ СЕЗИМЛАРИ

Karim BAKHRIEV

Дунё, дунё — кўхна тегирмон,
Ун каби элади ҳар биримизи.

Насасимиз — азон, танимиз ларzon,

Ёвшангуллар безар изларимизи.

Рақсга тушади инжа япроқлар,

Ададис самога кўзимни тикдим.

Нафармон ғунчалар титраган чөлар

Осмонга таллиндим. Куйдим... Кўникдим.

Соҳир нигоҳларнинг милтироқ чўғин

Елардан авайлаб кўмид ташлайдим.

Валилар фикратин кўнгилга туғиб,

Абдулардай секин яшай бошладим.

Сокинлик истадим. Ҳаёлм — ҳамроҳ.

Ерларга эзилом, Қўқлардан қўрқом.

Ва лекин ҳовуздан термурларо моях,

Ариқларда осмон аксини кўрдим.

Раъно, Раъно, жуда гўзалсан,

Жуда ёшсан, кўрқаман, Раъно.

Сен келдине-у сокин лаҳзалар

Бўлди пурмало.

Бу дунёниг тарихи қадим,

Дунё — кўхна, сен — гулисавсан.

Дунё — дага, сен — жуда инжа,

Кўз ёшидай тинисан, соғсан.

Кўзинг — сеҳр, кипригин ўқдир,

Овозингдан эриб оқканлар —

Гўя олиб, пул олиб чонгаплар

Ниятидан хабаринг ўқдир.

Олам — гулзор, ҳам олам — саҳро,

Осон эмас лиамоқ, Раъно.

Боғда қайчи ушлаб кезарлар

Ва энг гўзал гулни узарлар.

Одамзода кўпидар жумбоқчар,

Оҳуларни излар ва отар.

Тўрт томонда изгийдай зөлгар,

Сайроқ булбул қафасда ётар.

Гўзлалинка қийиндер аслан,

Мен қошинеда ёшидай қалқаман.

Раъно, Раъно, жуда гўзалсан,

Жуда ёшсан, Раъно, кўрқаман...

Чўлпон дарди

Сен "Ватан" деб

тириб оқсан ютарсан,

Мен ютарсан қон.

Тамаки чекарсан

"Эдим" деб сўзлаб,

Мен чекдим ағон.

Сен "Халқим" деб

тошиб осмонга учдин,

Мен ерга тушдим.

Сен "Юртим" дегандা

раксса тушдинг,

Сен "Ватаним"

деб яшадинг шодмон,

Кўзимда — ёшим.

Сенинг кўрганинга

қадашиби нишон,

Менинг кўкрагимга эса...

Сўзлайдерим рост.

Сен "Юртим"

дег яшадинг шодмон.

Кўзимда — ёшим.

Сенинг кўрганинга

қадашиби нишон,

Кўрганинга ётади.

Шаккоклик

Чилвир сочларинги кўлим топади,

Лабинги қонталаши тилим топади.

Севгилим, оғёғ топди ахтариб,

Энди изларини гўлум топади.

Сен бирорга зорсан, мен ҳам сенга зор,

Кўзларим топмаса, дилим топади.

Хамма бир-бирали ахтарар. Топмас.

Ҳаммамизиз излаб... Үлум топади.

Вақт отли раҳмисиз юлиб кетажак,

На қибр, на қадди гозим қоладир??

Ҳар тулки қошида турланганим ўйқ,

Эт қолмаганди созим қоладир.

Бобом шароб ичиб пиёла қўйган —

Токчада мунгайиб созим қоладир.

Вақт отли раҳмисиз юлиб кетажак,

На қибр, на қад